

Азъ се връщамъ пакъ къмъ малката кжща съ зеленитѣ решетки на оградата. Тя е тъмна. Тѣ спятъ. Казвамъ си:

— Късно е вече . . . Напразно!

Стоя подъ прозореца. Така стоя. Сиѣгъ почва да прелита. Азъ стоя. Съ пиянска упоритостъ, по-неразумна отъ неразумния животъ, стоя. Стоя . . .

*

Кирчо Миладиновъ бѣ при мене въ ателието. Азъ токущо бѣхъ се събудилъ отъ ново пиянство. Той ме гледа и цѣка съ езикъ. Жули ме както нѣкога въ Мюнхенъ. Азъ мълча. Той говори все по-настойчиво.

— Митю Янковъ ме срѣщна. Той замина въ провинцията — майка му била на смъртно легло. Търсилъ те вчера на обѣдъ, следъ обѣдъ, следъ вечеря. Билъ при Магда. А ти пиянствуващъ! Задължи ме непременно да те намѣря и да ти кажа. Магда била съвсемъ зле. Иди пакъ при нея. Влѣзъ на сила ако трѣбва. Счупи си главата, но влѣзъ! Човѣкъ загива, ей, пиянищо! Янковъ я сварилъ на легло. Повърнала кръвъ . . . Чуващъ ли?

— Чувамъ! — отговарямъ тихо азъ.

Кирчо продължава:

— Вземи докторъ, века я прегледа макаръ насила. Тя изпѣдила вече единъ . . . И, главно, не я оставяй нито минута сама. Чуващъ ли?

— Чувамъ! — глухо повтарямъ азъ. — Така ще се свърши!

— Ще се свърши, я! — възмущава се той. — Ти го докара. Съ рискъ да не се срѣснемъ вече, но, казвамъ ти, драги, ти, съ твоитѣ теории за свободата въ брака, си причина за всичко! Голѣмъ художникъ си, умъ имашъ въ главата, сърдце въ гърдитѣ, но нѣмашъ воля за пара! Знамъ го отъ ученичеството ни още. Никой другъ не е виновенъ, само ти. Разбира се и Магдиното е нѣщо . . . еша си нѣма . . . но ти си я докаралъ до тамъ. Намѣри се една жена, уйдисала ти, завъртѣла ти ума и по дяволитѣ всичко. Но това на страна. Азъ пратихъ Таня при нея, макаръ да е опасно, тя пакъ е въ положение . . . Ами за Славчето? Тю, че каша за бърка! Таня ще стои до обѣдъ. Ти иди още сега. Може да я сваришъ и да останешъ. Все още, мисля, може да я спасимъ . . .

Азъ гледамъ като втрещенъ тоя човѣкъ. Той не прилича на себе си. Ни поменъ отъ неговата вѣчна примирителностъ, отстъпчивостъ и добродушие. Вмѣсто това добрина, която шурмува, възмущение и рѣзкостъ. Но каточели само такъвъ тонъ може да ми подеждува. Азъ казвамъ послушно: